

Frågor och svar om minimikravet på nedskrivningsbara skulder

Den 23 februari 2017 publicerade Riksgälden en beslutspromemoria om minimikravet på nedskrivningsbara skulder (minimikravet).¹ I detta dokument besvaras ett antal frågor som inkommit till Riksgälden med anledning av beskedet i promemorian. Dokumentet kommer vid behov att kompletteras med ytterligare frågor och svar.

Publicerat 2017-10-06

1. Hur kommer besluten om minimikravet på nedskrivningsbara skulder att utformas?

Av 4 kap. 3 § lagen (2015:1016) om resolution följer att beslut om minimikravet ska fattas i anslutning till resolutionsplaneringen. I 7 § förordningen (2015:1034) om resolution anges att Riksgälden som huvudregel ska uppdatera företagets resolutionsplaner årligen. Således kommer även beslut om minimikravet som huvudregel att uppdateras årligen. Avseende tidpunkt är Riksgäldens avsikt att beslut om uppdatering av resolutionsplaner och minimikrav ska fattas i december och att kraven därefter ska börja gälla den 1 januari efterföljande år. I fråga om företag som ingår i gränsöverskridande koncerner involverar de årliga besluten om planer och minimikravet fler myndigheter än Riksgälden. Av detta skäl kan beslutstillfället för sådana företag komma att skilja sig från övriga företag.

Av 4 kap. 1 § lagen om resolution och artikel 7.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1450 av den 23 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterier som avser metoden för att fastställa minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder framgår att kravet ska *uttryckas* i procent av företagets totala skulder och kapitalbas. Samtidigt ska minimikravet enligt samma förordning *beräknas* med utgångspunkt i företagets riskvägda kapitalkrav (se nämnda beslutspromemoria för närmare beskrivning). Det krav som kommer att framgå av beslutet kommer således att vara uttryckt i relation till totala skulder och kapitalbas.

Beslutet om minimikravet kommer endast att avse *storleken* på minimikravet. Av beslutspromemorian framgår att Riksgälden också avser tillämpa ett antal principer för hur minimikravet ska *uppfyllas*, däribland att kravet ska uppfyllas med en viss andel skulder samt att kravet till 1 januari 2022 ska uppfyllas helt med efterställda instrument. Dessa principer uttrycker Riksgäldens syn på hur företagen bör uppfylla minimikravet för att betraktas som resolutionsbara. Principerna kommer att tillämpas i den prövning

¹ [Tillämpning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder](#) (Dnr RG 2016/425), Riksgälden den 23 februari 2017.

som följer av 3 kap. 10 eller 11 § lagen om resolution, dvs. prövningen av i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla institutet respektive koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller resolution på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Inom ramen för denna prövning kommer Riksgälden att utvärdera företagets efterlevnad av principerna. Om de inte efterlevs kommer en fördjupad prövning inledas, vilken i förlängningen – om det anses föreligga ett väsentligt hinder mot resolution – kan resultera i att den process som framgår av 3 kap. 12–24 §§ lagen om resolution inleds².

Publicerat 2017-10-06

2. Hur kommer Riksgälden att övervaka uppbyggnaden av efterställda skulder?

Minimikravet på nedskrivningsbara skulder ska senast den 1 januari 2022 uppfyllas med efterställda instrument. Riksgälden kommer under infasningsperioden löpande övervaka att uppbyggnaden av efterställda skulder sker i en rimlig takt. Bedömningen av vad som utgör rimlig takt kommer ske med hänsyn till företagets individuella förutsättningar och rådande marknadsomständigheter samt med beaktande av bl.a. följande:

- (i) Att uppbyggnaden av efterställda skulder sker med hänsyn tagen till företagets kapacitet att ge ut sådana skulder (även under mindre goda marknadsförhållanden) och att emissionsplanen utformas på ett sätt som inte förutsätter en ökad skuldsättning hos företaget. Uppbyggnaden bör ske i en jämn takt, t.ex. ska företaget undvika att förlägga en hög andel av den totala emissionsvolymen mot slutet av infasningsperioden.
- (ii) Om företagen avser att uppfylla kravet med insolvensrättsligt efterställda skulder, att – med hänsyn till osäkerheten kring tidplanen för ett eventuellt införande av regler om insolvensrättslig efterställning – emissionsplanen innefattar en strategi för hur efterställningskravet ska uppfyllas om ett sådant införande sker vid en senare tidpunkt än den som företaget baserat sin plan på.
- (iii) Om företagen avser och bedömer att det är möjligt att uppfylla efterställningskravet genom att ge ut skuldinstrument som blir efterställda med fördröjning (dvs. vid en annan tidpunkt än emissionstillfället), att sådana instrument enbart används för att hantera kontraktsrestriktioner i utestående supplementärkapitalinstrument.

² Se avsnitt 5.1 i beslutspromemorian.

Publicerat 2017-10-06

3. När kommer minimikraven för dotterföretag i koncerner där resolutionsstrategin är en SPE-strategi att beslutas?³

Riksgälden har inte för avsikt att under 2017 fatta beslut om minimikrav på individuell nivå för dotterföretag som ingår i svenska koncerner för vilka resolutionsstrategin är en s.k. SPE-strategi.

För gränsöverskridande koncerner är minimikraven för dotterföretag föremål för gemensamma beslut i resolutionskollegierna. Besluten fattas efter förslag från resolutionsmyndigheterna i de länder där dotterföretagen har sina respektive säten. För svenska dotterföretag som är föremål för gemensamt beslutsfattande har Riksgälden föreslagit att minimikrav inte ska beslutas på individuell nivå inom ramen för 2017 års resolutionsplanering.

Riksgälden avser att återkomma med besked om hur minimikrav för ovan nämnda dotterföretag kommer att hanteras från och med 2018 och framåt.

Publicerat 2017-10-06

4. Kan minimikravet uppfyllas med skulder som tidigare kvalificerats för kapitalbasen?

Av 4 kap. 1 § lagen om resolution framgår att minimikravet är ett krav som styr hur stora ett företags medräkningsbara kvalificerade skulder och kapitalbas minst måste vara i relation till företagets totala skulder och kapitalbas. En medräkningsbar kvalificerad skuld är en skuld som uppfyller villkoren i 2 kap. 2 § lagen om resolution (kvalificerad skuld) och 2 kap. 2 § Riksgäldens föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution (medräkningsbar kvalificerad skuld).

Skulder i form av instrument som tidigare helt eller delvis kvalificerats för inräkning i ett instituts kapitalbas, får användas för att uppfylla minimikravet förutsatt att dessa villkor är uppfyllda. Ett supplementärkapitalinstrument utgör enligt 2 kap. 2 § lagen om resolution inte en kvalificerad skuld. Sådana instrument är således inte medräkningsbara till den del som avskrivits i enlighet med artikel 64 i tillsynsförordningen⁴.

³ SPE-strategi (eng. Single Point of Entry), resolution med en ingångspunkt, dvs. en resolutionsstrategi som bygger på att endast moderföretaget i en koncern försätts i resolution.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Publicerat 2018-02-28

5. Hur kommer skuldandelsprincipen att följas upp?

Riksgälden har fastslagit ett antal principer för hur företagen bör uppfylla minimikravet på nedskrivningsbara skulder (minimikravet) för att betraktas som resolutionsbara, bl.a. att minimikravet bör uppfyllas med en viss andel skulder (skuldandelsprincipen).⁵

Skuldandelen ska motsvara återkapitaliseringsbeloppets storlek uttryckt som en procent av riskvägt exponeringsbelopp.⁶ För de företag som berörs av skuldandelsprincipen gäller under 2018 den procentsats för återkapitaliseringsbeloppet som beräknats i samband med Riksgäldens beslut om minimikravet.⁷

Riksgälden kommer i sin övervakning av företagens efterlevnad av minimikravet att följa upp att företagen vid varje tidpunkt har tillräckligt med utestående medräkningsbara skulder för att efterleva skuldandelsprincipen.

⁵ Se avsnitt 5.2.1 i [Tillämpning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder](#) (Dnr RG 2016/425), Riksgälden den 23 februari 2017.

⁶ För företag som bedöms kunna hanteras genom konkurs eller likvidation (företag med förenklade skyldigheter) uppgår återkapitaliseringsbeloppet till noll. Skuldandelsprincipen blir därmed inte tillämplig för dessa företag.

⁷ Information om Riksgäldens beslut finns [här](#). Uppgifter om skuldandelsprincipen per företag anges i sista kolumn i [denna tabell](#).